

Venner gjennom sjakk

Hvordan kunne de spille hvis de ikke kunne forstå hverandre?

Av Olivia Kitterman
(Basert på en sann historie)

Denne historien skjedde i Tyskland.

Det er solskinn i min sjel i dag!*" sang Matvii. Moren hans og broren Tymofii sang sammen med ham. Utenfor bilvinduet var det mørkt. Men sangen hjalp så alt føltes litt bedre.

Det var en alvorlig tid for Matvii og familien hans. De flyttet til Tyskland fordi det ikke var trygt å bo i hjemlandet deres lenger. De hadde reist i to dager og nå var de nesten fremme. En biskop her i Tyskland kjørte dem til et sted de kunne bo.

Matvii var glad for at vår himmelske Fader hjalp dem å komme seg trygt til Tyskland. Men han savnet pappa. Han måtte bli igjen i landet deres på grunn av en krig. Matvii var veldig bekymret for ham.

Biskopen parkerte bilen utenfor et hus. "Velkommen til mitt hjem."

Matvii tok vesken sin og fulgte etter familien inn. Det var så stille. Biskopens familie hadde vel allerede lagt seg.

"Dere kan bo på Mats' og Lores rom mens dere er her," sa biskopen.

"Vent," sa mamma. "De trenger ikke å gi fra seg rommene sine for oss."

Biskopen smilte. "De er glade for å kunne gjøre det. Vi vil at dere skal føle dere vel."

Mamma nikket. "Tusen takk."

På morgenen gikk Matvii og Tymofii til kjøkkenet for å spise frokost. Biskopen satt ved bordet sammen med en gutt og en jente. De så ikke mye eldre ut enn Matvii.

"Dette er barna mine Mats og Lore," sa biskopen.

"Hyggelig å møte dere," sa Tymofii.

Mats og Lore så litt forvirret ut.

"De snakker ikke språket vårt, sa biskopen. "Men jeg er sikker på at dere vil bli gode venner."

Matvii rynket pannen. Hvordan kunne de bli venner hvis de ikke kunne snakke med hverandre? Han følte det som om solskinet han hadde sunget om i går kveld, var blitt borte.

Etter at de hadde spist, viste Mats og Lore dem et lekerom. To yngre barn lekte med noen leker. Matvii gjettest at de var Mats' og Lores yngre søsken.

Mats sa noe. Det hørtes ut som et spørsmål, men Matvii forsto ikke hva han sa. Mats satte seg ned og åpnet en eske med kort. Han sorterte dem i bunker. Så tok han og Lore opp kortene sine. Matvii hadde lyst til å spille. Men han visste ikke hvordan!

Mats la ned et kort og så på Matvii. Han sa noe igjen.

Matvii hadde lyst til å gråte. Han ville ikke bo i Tyskland hvis han ikke kunne forstå noen.

Lore sa noe til Mats og løp så bort til skapet. Hun kom tilbake og la et nytt spill på gulvet.

Matvii kjente dette spillet. Trebitene så ut som de han hadde hjemme. Det var sjakk! Han hadde spilt

sjakk sammen med pappa i mange timer. Matvii nikket glad. Han visste hvordan han skulle spille dette.

Lore smilte stort og begynte å sette opp bitene.

Matvii flyttet sin bonde to steg og så på mens Lore flyttet sin springer. Så flyttet Matvii sin løper til Lores springer. Han og Tymofii jublet. Lore ga fra seg en frustrert lyd, men hun smilte.

De spilte lenge. Ganske snart lo de. De forsto ikke hverandres ord, men de hadde det likevel gøy.

I løpet av de neste ukene fant de andre leker de alle kjente til. De spilte fotball ute sammen med andre tyske barn. Matvii lærte også noen tyske ord. Noen ganger sa han noe feil, men han fortsatte å prøve. Matvii savnet fortsatt faren og hjemmet sitt. Men han var takknemlig for at vår himmelske Fader hadde hjulpet ham å få nye venner. ●

ILLUSTRASJONER: HANNAH LI